

бидоха испратени отъ Търново съ заповѣдь да заематъ Дръново и Габрово и да привлѣкътъ на себя си вниманието на Шипченския гарнизонъ. Други три сотни и 2 орждия тръгнаха на 29-й по пѣтя за Елена. Въ сѣщия день конно-пионерния отрядъ на графа Роинкера получи секретна заповѣдь да тръгне за Хайнския прѣвалъ и да пристѣпи къмъ поправление на пѣтя, съ цѣль да се прокара артилерия. Фланговитѣ сотни имаха за цѣль да обезпечатъ движението на главнитѣ сили къмъ Хаинския проходъ отъ възможнитѣ флангови нападения, и заедно съ това — да привлѣкътъ по възможность вниманието на противника къмъ себя си, като го приковѣтъ къмъ занимаемитѣ пунктове. Главнитѣ сили на отряда оставиха Търново на 30-й юний сутренѣта и ношуваха у срѣднитѣ колиби около Паровци. Въ този день конно-пионерния отрядъ, при който се намираше генералъ Раухъ, бѣше се спустналъ вече въ Хайнското дефиле, гдѣто и ношувѣ.

На 1-й юлий, отряда на генералъ Рауха продължава разработването на пѣтя, а главнитѣ сили, слѣдъ голѣми трудности, достигатъ и ношуватъ въ дефилето, на 10 километра до южния изходъ. Турцитѣ, по всички признаци, и до сега не бѣха открили това движение. Тѣ, по видимому, бѣха се ограничили съ простото заемане на южния изходъ на дефилето, безъ да испратятъ напредъ даже простъ патраулъ за наблюдение.

На 2-й сутренѣта, отряда тръгна съ голѣми мѣрки на прѣдосторожность къмъ исхода на дефилето, прѣдшествованъ отъ конно-пионерния отрядъ на графа Роинкера. Около 10 часа сутренѣта той, послѣ неимовѣрни тридневни трудности, най-послѣ излѣзе въ долината на Тунджа. Турския отрядъ, отъ 1 баталионъ, който защищаваше това дефиле, бѣше се расположилъ на бивакъ на два километра отъ дебуето, около самото село Хайнкей, безъ да вземе каквито и да било мѣрки не само за охранение, но и за наблюдение. Атакувант